

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182598224.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Under disse og flere saadanne lærerige Samtaler hengled uformærket Tiden, og med den et anseligt Antal Sopkener, uden at forglemme Øllet, hvoraf et Krus efter det andet blev hentet fra Kjælderen. Værten paamindede, skjønt imod sin Vilje, sine Gjæster om at gaa bort, for at han ikke skulde lægge sig i Uvenskab med Politiet, hvorfor han ellers ikke var bange, siden der hørte et Par Politibetjente med til Lavet, men disse vare i Aften, Gud véd af hvad Aarsag, udeblevne. Enhver betalte derpaa sin Fortæring og ravede efterhaanden ud af Døren, men Toldbetjenten, som drak frit, var den sidste. Min Herre tog mig frem og vilde her have skilt sig ved mig, men Værten, som ingen smaa Penge havde og vidste, at min ^{*}12 Herre var en redelig Betaler, tællede over paa Fingrene og greb til Kridtet, hvorpaa jeg vandrede ned i Lommen igjen, og min Herie til Døren. De politiske Diskurser, Brændevinen, Øllet og Luften havde gjort saadan en Virkning paa min Herres Hoved, at det rent havde taget Overbalancen fra Fødderne. Han hældede, som Taarnet i Pisa, men stod ikke nær saa fast. Han slingrede til alle Sider i Gaderne, og hvem, som havde modt ham, og ikke vidst, at en Murmesters Pande var lige saa brækkelig som nogen anden Mands, maatte sikkert have troet, at han til sin og sine Lavsbrødres Fordel førte Krig med alle forekommende Huse. Omsider naaede han dog sit Hjem og kom ind uden videre Skade end den at have mistet en gammel Hat i Rendestenen.